

Aeneas és Dido

„Így hát
a nagy ember

[illegible][illegible][illegible]

Dido, királynőm, nem látlak soha.
A hullámok meanderei kéken
futnak, s mint Ariadné fonala,
vezetnek új hazába, hol a népem

tán Minotaurusszá változik bús
nászunk után – miatt? –, hisz labirintus
bejáratául tárult szép öled,
s mi összebogozott, a gyűlölet

fonalaként fog visszagombolyodni
néped kezébe népemnek kezéből.
Találkozom hát véled újra - végül

együtt fogunk mi árnyakként bolyongni;
s a vér-iszamós csatatereken
is vágytól síkos öled keresem.

[illegible]

Fanyar a búcsú? Fanyarabb a bor
s a borszín tenger, melybe rózsaujját

(Baka István *Sztyepan Pehotnij testamentuma* című kötetéből.)

[Következő oldal](#)→